

Den høitærede Justitsminister har ved dette Forslag bemærket, at de Procenter, som her foreslaaes, nemlig 10 pCt., naar der sælges til Andre end Fæsterne, og 15 pCt., naar der sælges til Fæsterne eller deres Børn, burde maaskee nedsættes til 8 og 12 pCt., og at det da maatte være saaledes at forstaae, at disse Procenter kunde de Vedkommende kun nyde Godt af, naar de kunde komme ud af Kjøbesummen foruden det fastsatte Minimum for denne, samt at dette Minimum paa ingen Maade skulde nedsættes ved, at disse Procenter skulde udbetales. Det bliver altsaa ogsaa en Sag, som nærmere maa overveies af Udvalget, for, om det skulde finde sig foranlediget til, i Anledning af Ministerens Udtalelse, at stille et Underændringsforslag til det omtalte Ændringsforslag.

Det 6te Afstemningspunkt, der ligeledes er fremsat af de 5 Herrer, kan jeg forbigaae; thi, dersom den nye § 3, som er foreslaaet at skulle træde ind i Loven mellem den nærværende § 2 og § 3, antages, maatte dette Forslag ogsaa antages. Det paafølgende Afstemningspunkt er foranlediget ved et Forslag af den ærede anden Landsthingsmand for 11te Kreds (Schulin), og det gaaer ud paa, at $\frac{3}{4}$ af Kjøbesummen skulle stedsse, efter at være forandret til en Capital i Korn efter de 10 sidste Aars Capitelstart, blive indestaende i de folgte Eiendomme. De Bevæggrunde, som den ærede Landsthingsmand har havt til at stille dette Ændringsforslag, har han nylig udtalt, og jeg kan for mit eget Vedkommende ikke negte, at jeg deler alveies hans Anskuelse. Det vil være en overordentlig vanskelig Sag for Bestyrerne af Fideicommisserne eller Stamhusene i Fremtiden at vaage over, at den Pengeværdi, som nu træder istedetfor Eiendommens Værdi, i den kommende Tid vedbliver at have samme Værdi i Forhold til de kommende Livsforhold og Livsformødenheder, som den for Diebliffet repræsenterer. Derom kan jeg ikke have nogen anden Mening; men paa den anden Side troer jeg dog ikke, at Forsamlingen kan indlade sig paa at antage dette Forslag; thi det vilde, som jeg troer, hvad ogsaa er udtalt af den høitagtede Justitsminister, vistnok meget standse Afsløsningen af Fæstegodsset, standse Fæstegodsset

Øvergang til Selveieendom, og altsaa virke meget skadeligt. Det vil paa den anden Side ogsaa virke skadeligt derved, at, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at yttre ved mine Udtalelser mod Arveskæftaafgifterne, saadanne vedvarende Afgifter Aar for Aar vise sig mere fatale og trykkende. Der er desuden nogle andre Hensyn, som fra mit Standpunct ogsaa gjøre det utilraadeligt at ville sikre sig paa denne Maade, og det er navnlig, at Priisbestemmelserne for disse forbeholdte Varer skulle hvert Aar falde efter Capitelstarten. For Diebliffet er der vistnok ikke Spørgsmaal om, paa hvad Maade Capitelstarten sættes, og hvorledes Afgiften derefter med Rimelighed vil falde; men selve Lovbestemmelsen herom kan dog ogsaa i Tiden undergaae Forandringer, saa at man slet ikke kan forudsee, om ikke fremmede Elementer kunne komme ind og indvirke paa, at Capitelstarten bliver sat efter andre Regler end nu. Man har altsaa troet herved at sikre sig paa en mere betryggende Maade, end ved at lade det Hele gaae over i Penge; men deri kan man jo tage feil. Det kan nu vistnok ikke være Stedet her videre at udtale sig om, paa hvilken anden Maade Fideicommissbesidderne maae søge at conservere deres Capitaler. Det er Noget, som maa blive deres egen Sag.

Jeg gaaer dernæst over til § 2, hvortil der ligeledes er stillet et Ændringsforslag af de samme ærede 5 Medlemmer, som gaaer ud paa, at der skal udnævnes en Commission af 3 Medlemmer i hvert Stift, der udnævnes af Regjeringen, og som skal afgive Erklæring om, hvorvidt det Gjennemsnitsminimum, der foreslaaes af vedkommende Lehnbesiddere, der vil sælge, kan ansees passende. Det har ogsaa været meget under Dmtale i Udvalget, at en saadan Commission i mange Henseender vilde virke meget fordeeltigt, og at det maaskee endogsaa vilde være den retteste Fremgangsmaade; men man har dog ikke ganske kunnet holde den Tanke ude, at der dog ogsaa er noget Fremmed i disse Forhold for de større Eiendomsbesiddere, at der udvælges Mænd, som, uagtet de ikke staae i nogetsomhelst Forhold til dem, dog skulle foretage et Slags Undersøgelse paa deres Eiendomme om, hvad